

til Vorbasse og derfra gik videre til Esbjerg; i saa Fald kom Vejle og Kolding til at staa lige med Hensyn til at komme i Forbindelse med Befolkningen i Omegnen, men paa den anden Side skal det indrømmes, at Grindsted da ingen Forbindelse fik, og Varde blev ogsaa afflaaret fra at tage Del i de handelspolitiske Forhold i Egnen. Men det ligger jo nær, at Grindsted-Mergelbane da bør forlænges til begge Sider, saavel Ost paa som Vest paa, og endelig skal jeg erindre om, at i Loven af 8de Maj 1894 er der vedtaget en Bane fra Rødfjærnsbro til Silkeborg. Det kan ikke være Meningen, at denne Linie skal sluttes der, tværtimod maa det være Meningen, at den skal forlænges Sønder paa, og da vil den naturlige Vej være, at Banen gaar Sønder paa fra Silkeborg eller maaste fra Skanderborg over Grindsted eller Andsager, enten til Varde eller til et Punkt paa den her foreslaaede Bane, men for Resten vil jeg sige, at selv om man bliver entig om at forlænge Vejle—Bandel-Banen og Egtvedbanen til Vorbasse og derfra videre til Esbjerg, er der intet i Vejen for, at den kunde forlænges videre til Grindsted, hvis Sognene og Kommunerne vilde bringe de nødvendige Dros, og det kan ikke være for meget for dette store Opland. Vi maa huske paa, at i vor Tid er det Beløb, der her er Tale om — det er 150,000 eller 200,000 Kr. pr. Banemil — ikke stort mere, end Chausseerne i sin Tid kostede, og Banerne ere billigere at holde vedlige end Landevejene. Jeg mener derfor, at vi bør støtte Bestræbelserne i saa Henseende, men holde os fjernet fra at gribe ind og forstyrre de økonomiske Forhold paa en saadan Maade, at vi skade Fremtidsudviklingen i det Øjeblik, at Befolkningen som her vistnok i Almindelighed er villig til at slutte sig sammen og ordne Sagerne i Enighed. Det forekommer mig, at dette vel var et Forjog værd.

Ja, jeg har hermed sagt, hvad jeg ønsker at sige. Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds har jo den anden Dag tydelig og bedre, end jeg kan gøre det, med sit større Kendskab til Egnen fremhævet, af hvor stor Betydning det vilde være for Egnen at saa disse Baner. Jeg kan seldt ud slutte mig til det, og jeg mener, at vi maa kunne blive entige om, hvorledes Banenettet til fælles Fordel for By og Land bør ordnes. Men jeg vil dog vende mig til en Strejfhtring, der kom fra det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds forleden Dag. Han mente, at man kunde lige saa godt her tilfidsesætte Hensynet til Vejle, som man forleden tilfidsesatte Hensynet til Varde, da man

vedtog Nymindegabbanen til Esbjerg. Jeg vil dog sige, at her er nogen Forstel. Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men jeg maa dog først forklare mig. Det var nemlig ikke Esbjerg, der forlangte at saa en Bane ud til Nymindegab. Det var Sognene deroppe, der bade om at saa en Bane til Esbjerg, og hvorfor? Fordi Varde systematisk havde modsat sig at deltage i en Bane ind til Varde. Først da Landboerne bleve irriterede herover og søgte at komme i Forbindelse med Esbjerg, satte Varde sig i Bevægelse. Det var Landboernes Interesser, som førte dem til Esbjerg og ogsaa Bardes Modstand, der førte dem derhen. Man kan just ikke kalde det en Korbane, men jeg skal indrømme, at kommer Esbjerg-Nymindegab Banen i Stand, vil den om end ikke skade Varde Bys Interesser, saa dog forringe dens Fremgang. Ugefrem skade Varde tror det ikke, den kan. Kunde man imidlertid paa denne Egn, alle Bjerne, Kolding, Vejle, Varde, Esbjerg og tillige alle de mellem-liggende Kommuner, komme sammen og træffe Overenskomst om, hvorledes man hensigtsmæssigt skulde indrette Banenettet, vilde det være heldigt. Der var ogsaa da dette andet Spørgsmaal, man mulig kunde tage op; thi det lader, som det nu er, til, at de ikke i Esbjerg og Varde kunne komme nogen Vegne med deres Nymindegab-Bane. — Til det ærede Medlem for Vejle (Th. Nielsen) vil jeg sige en Ting. Han sagde, at det var en forfærdelig Byrde for Bjerne med alle disse Smaabaner, der skulde bygges; de vidste godt, at disse Baner skadede dem, idet der næsten ved hver Station rejste sig en Handelsplads, som ødelagde Bjerne. Er det Tilfældet, hvorfor bygge Bjerne saa? Saa skulde de hellere lade være. Men saadan er det ikke; thi paa samme Tid, som Jordbruget kæmper sin forvivlede Kamp for Fremgang eller for i det mindste at holde Stillingen, gaa alle Vegne Bjerne frem, de bygge smukkere og bedre, Folkemængden tiltager, og de leve bedre i Bjerne end paa Landet trods Stationernes Handelsetablissemeter. Ja, thi Handelspladserne skulle jo dog et Sted hen at gøre Forretninger, og dem gøre de i Bjerne. Vi kunne ogsaa se, hvor Pengene gaa hen. Der er ikke en lille By uden der oprettes Banker og Sparekasser, og det er dog et Tegn paa Fremskridt, Tegn paa Velstand i Bjerne. Derpaa thder ogsaa Levevisen i Bjerne nu; de lide ingen Skade ved Handelspladserne. Dertil kommer endnu en Ting; hvorledes end Jordbruget er situeret, om der er Fremgang eller Stagnation, saa tager Handelen alligevel sin fuldt berettigede Provisjon, den gaar ikke